

Ο Επίσκοπος Κεγχρεών στον Ιερό Ναό Αγίου Ιωάννη Δερβενίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους

Την Κυριακή, 16 Φεβρουαρίου 2025, ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Κεγχρεών κ. Αγάπιος, με την ευλογία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους κ. Διονυσίου, τέλεσε τον Όρθρο και την Θεία Λειτουργία στον Ενοριακό Ι. Ναό Αγίου Ιωάννου Δερβενίου.

Με τον άγιο Κεγχρεών συλλειτουργήσαν οι Αιδεσ. Πρωτ/ροι π. Ιωάννης Γιαννακάς, Εφημέριος του εν λόγω Ι. Ναού και Αρχιερατικός Επίτροπος Ευρωστίνης, π. Αθανάσιος Κοντογιάννης, Εφημέριος του Καθεδρικού Ι. Ναού Αποστόλου Παύλου Κορίνθου και οι Διάκονοι π. Χρήστος Χίλιας και π. Άγγελος Σαλάτας.

Στην ομιλία του ο Θεοφιλέστατος Πρωτοσύγκελλος της Ι. Μητροπόλεως μας κ.

Αγάπιος αναφέρθηκε στο Ευαγγελικό ανάγνωσμα της Β' Κυριακής του Τριωδίου εστιάζοντας στην πορεία και εξέλιξη αυτής του νεώτερου αδελφού της παραβολής του Ασώτου. Έκαμνε λόγο για την με σκοτισμένο νου από τις ηδονές και τις ακολασίες του παρόντος κόσμου έξοδό του από την πατρική εστία, στην οποία απελάμβανε χρήματα, κτήματα, στοργή, φροντίδα, τιμή και δόξα οικογενειακή. Ο φιλόστοργος πατέρας «διεΐλεν αὐτοῖς τὸν βίον» (Λουκ. ιε', 12) και με τα πλούτη του πατέρα του ο νεώτερος υιός ανέχωρησε «εἰς χώραν μακράν...ζῶν ἄσώτως» (Λουκ. ιε', 13) «μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας», φανερώνων ο Ιησούς, με τους λόγους Του, ὅτι λίγος χρόνος είναι αρκετός από την στιγμή που θ' αποφασίσει ὁ ανταρτήσῃ ο ἄνθρωπος κατὰ του Θεοῦ να απομακρυνθεῖ τελείως ἀπ' Αυτόν κατασπιλώνοντας τον ἄσπιλο χιτῶνα του Θείου Βαπτίσματος. Εσκόρπισε ασυλλόγιστα «τὴν οὐσίαν αὐτοῦ» (ενθ. ανωτ.), κοιμήθηκε χορτάτος ο νέος και ξύπνησε πεινῶν. Νυκτώθηκε περιτριγυρισμένος ἀπο «φίλους» ομοιοπαθεῖς και ξύπνησε μόνος, εγκαταλελειμμένος, με την ασωτία του να την διαδέχεται φτώχεια ἀξιολύπητη. Κοντά στον πατέρα του ἦταν ἐλεύθερος και τώρα, που ἐξέλεξε την ἀπαλλαγὴ του ἀπὸ την πατρική κηδεμονία και ἐπίβλεψη, κατάντησε δούλος!

Τότε ἦταν υἱός, τώρα εἶναι χοιροβοσκός! Πριν «πεποικιλμένος» τώρα «κουρελιασμένος» ψυχῇ καὶ σώματι! Και «ἐν τοῖς πράγμασι» συνειδητοποιεῖ ὅτι μακριὰ ἀπὸ την πατρική στέγη και την πατρική ἐπίβλεψη μόνο συμφορὰ και δυστυχία ὑπάρχει! Γὶ αὐτό αποφασίζει ἄλλη ἐξοδο, ἀπὸ τον χώρο της αμαρτίας τώρα, και την εἰσοδό του στην πατρική οἰκία. Επιστρέφει με την ἐλπίδα ὅτι μπορεί να πόνεσε τον πατέρα του ἀλλὰ ἡ πατρική καρδιά του δεν μπορεί ὁ ἀλλάξει. Γυρίζει πίσω με την συναίσθηση ὅτι δεν εἶναι ἄξιος «κληθῆναι υἱός» (ενθ. ανωτ. στιχ. 19). Πορεύεται τον δρόμο της ἐπιστροφῆς χωρὶς διεκδικήσεις και δικαίωμα. Και δεν προλαμβάνει να εἰσέλθῃ στο σπίτι του, που ἐγκατέλειψε αυτοβούλως, και αἰσθάνεται την ζεστασιά της πατρικῆς ἀγκαλιάς, τα χεῖλη του πατέρα του να τον ἀσπάζονται, οἱ παρειές του να νωτίζουν ἀπὸ τα δάκρυα αὐτοῦ, τον ὁποῖο ἐγκατέλειψε σκαιωδέστατα. Δεν ολοκληρώνει καν την σκέψη του να τον δεχτεῖ ο πατέρας ως ἓνα των μισθίων του. Μόνο ομολογεῖ: «πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος, κληθῆναι υἱός σου» (στιχ. 21). Και ἀκούει· «ἐνδύσου στολήν θεοῦφαντον» και πάλι, υποδήσου υποδήματα για να πορεύεσαι στις Ευαγγελικές τρίβους, λάβε τον ἀρραβῶνα του Πνεύματος, δέξου και πάλι το χάρισμα της υιοθεσίας, ευφράνθητι με «τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν» του Μυστικῆς Δείπνου!

Και συ Χριστιανέ μάθε τον πλούτο της Πατρικῆς ἀγάπης. Τον ὡκεανό της Θείας Εὐσπλαχνίας, που ἀγκαλιάζει τον ἐπιστρέφοντα αμαρτωλό και τον λούζει στο λουτρό της Μετανοίας, στο Ι. Μυστήριό της Εξομολογήσεως.

Μετέφερε, επίσης, ο Θεοφιλέστατος τις Πατρικές ευχές του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ. Διονυσίου προς αποφυγή της πορείας εξόδου από την αγία μας Εκκλησία, που είναι το πατρικό μας σπίτι, και την μίμηση της πορείας εισόδου και πάλιν εντός Αυτής, δια της μετανοίας, για όσους παραστράτησαν, κατά το πρότυπο του Ασώτου υιού της παραβολής.

Στην Θ. Λειτουργία παρέστησαν συμπροσευχόμενοι και μέρος της Μοναστικής αγδαληνή Ιωάννου ής.

